

have indført denne Regel, og andre have ikke indført den. Ja, det er saa uheldigt, at i samme Landstingskreds har et Amt gennemført Reglen, medens et andet ikke har gennemført den, og det forrykker virkelig i høj Grad Grundlaget for, hvem der har Valgret til Landstinget, hvilket det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds talte om, idet det jo er klart, at det gaar ud over det Amt, hvor man har gennemført Reglen om at fordele en Tredjedel af Skatterne paa Kommunen. I Udvalget, der var nedsat angaaende den mellemkommunale Beskatning, var der, saa vidt jeg husker, Enighed om det heldige i, at disse Udgifter, altsaa en Tredjedel, som Loven bestemmer, blev fordelte paa en noget anden Maade end den, Kommunalloven bestemmer, nemlig at Amtsraadene kunde fordele noget mere efter deres Skøn — nu er det kun en Fjerdedel — og i det Forslag, der var oppe den Gang, hed det jo netop, at det skulde ske i omvendt Forhold til Fattigbyrden. Her var jo en Vej at gaa, om man vilde give denne Gave, som man har kaldt det, af en Tredjedel af Gammelskatten til Kommunerne, idet man kunde indføre i Loven, at det skulde være afhængigt af, at vedkommende Amtsraad fordelte en Tredjedel paa samtlige Kommuner og under denne Fordeling tog særligt Hensyn til Fattigbyrden i de forskellige Sognekommuner. Dette tillader jeg mig at henstille, navnlig ogsaa til det eventuelle Udvalg. Jeg føler mig overbevist om, at i Øjeblikket er der ikke noget Lovforslag, der foreligger for os, som ude omkring i Landbefolkningen hilses med større Glæde end dette, og jeg vil gerne tillade mig at føje min Tak til de andre Herrers Tak til Regeringen, fordi dette Forslag er kommet frem.

M. P. Jensen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra flere ærede Medlemmer, skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af dette Lovforslags almindelige Principper. Jeg vil derimod gerne tillade mig at fremdrage for det høje Ting, hvilken Indfyldelse Forslagene ville faa for det Samfund, hvis Interesse jeg nærmest er sat til at varetage her paa Tingene. Den nære Forbindelse, det foreliggende Forslag har med Forslaget til Lov om en Formue- og Indkomstskat, bevirker, at jeg maa benytte den ærede Formands Anvisning og komme lidt nærmere ind paa dette. Saaledes som Forslaget foreligger, gaar man ud fra, at Bornholm skal beskattes paa samme Maade som det øvrige Land. Deraf bliver Følgen, naar

man lægger Udregningen i Regeringsforslagets Motiver til Grund, at der paa denne Ø for Landdistrikternes Vedkommende vil falde en Skat af ca. 41,000 Kr. og et lige saa stort Beløb for Byernes Vedkommende. Imidlertid er det jo ikke Forslagets Hensigt, at man under de nuværende trykkede Forhold vil paalægge Befolkningen her i Landet en ny Skat, hvorfor der ogsaa paa det foreliggende Forslag er foreslaaet at overdrage af Statens direkte Skatter til Kommunerne 5,9 Mill. Kr., mod at Staten erholder en beregnet Indtægt af Indtægts- og Formueskatten af 5,1 Mill. Det Beløb, som Bornholm efter Lovforslaget vil faa deraf, udgør imidlertid kun for Landdistrikternes Vedkommende 25,000 Kr. og for Købstæderne 21,000 Kr. Det samlede Resultat bliver saaledes, at Bornholm kommer til at betale 82,000 Kr. og kun faar 46,000 Kr., saaledes at denne Ø saa langt fra faar Del i den Lettelse af 800,000 Kr., som Staten vil overdrage Kommunerne mere, end den faar, at Øen tværtimod kommer til at betale mere end før, nemlig en Sum af 36,000 Kr. aarlig. At Forholdene kunne stille sig saa ugunstigt, hidrører fra det ældgamle Forhold, som paa Skattevæsenets Omraade har gjort sig gældende paa Bornholm, idet Skatterne altid der ere blevne paalagte med et langt ringere Beløb end andetsteds, undertiden med det halve, undertiden endogsaa med mindre. Aarsagen dertil maa vel navnlig søges i Øens isolerede Stilling, det gejstlige Herredømme, Lübeckernes og Svenskernes Udsugelser og deraf følgende Fattigdom, men maaske ikke mindst i den ældgamle Landgildeafgift, hvad enten det nu er en jorddrothlig Afgift eller en almindelig Beskatning, hvad det vistnok for en Del er. Man er i vore Dage nemlig ikke fuldt klar over disse Landgildeafgifters Oprindelse, men da de for en stor Del bestaa i Smørafgift, medens de andre Steder bestaa i Kornafgift, er det i Tidernes Løb blevet en meget trykkende Byrde. Smørret er jo i Modsætning til Kornet stadig steget i Værdi, noget, som ogsaa har sin Grund i, at det i Nutiden er blevet en helt anden Vare, end det har været tidligere. Nu skal jeg erkende, at Lovforslaget, som det foreligger her, i Sammenligning med det, der blev forelagt Rigsdagen i forrige Samling, er blevet en Del forbedret i Færvær af Bornholm, derved, at der i det andet Ting blev indsat en Bestemmelse om, at Smørafgiften paa Bornholm, der nu opkræves efter Gennemsnit af 10 Aars Kapitelstakst, fremtidig ikke maa opkræves med højere Beløb end 70